

Visita Espiritual a la Mare de Déu de Montserrat, 125è aniversari

Romà Casanova, bisbe de Vic

Va ser el 30 d'abril de 1899 quan per primera vegada es resà la Visita Espiritual a la Mare de Déu de Montserrat. El lloc escollit fou l'altar de la Moreneta de la catedral de Barcelona. Celebrà la missa i recità aquesta pregària mariana el Doctor Josep Torras i Bages, essent ja bisbe electe de Vic, el qual n'era l'autor. Malgrat el temps transcorregut, aquesta visita espiritual continua essent instrument de pietat per a expressar la devoció i l'estima a la patrona de Catalunya, tot demanant la seva intercessió en les contingències humanes.

Tot i que ara som en altres temps, aquestes invocacions i pregàries mantenen la seva actualitat.

L'arrel d'aquest acte de pietat adreçat a la Verge bruna va ser la creació de la Lliga Espiritual de la Mare de Déu de Montserrat. Aquesta institució piadosa volia potenciar la pregària en català i, per tant, tenir un devocionari en la nostra llengua. Per tal motiu els dirigents d'aquesta associació demanaren a Josep Torras i Bages que redactés una oració que havia d'ésser una visita o acte de pietat a la patrona de Catalunya. Després de ser composta fou presentada per a la seva aprovació. Tots els bisbats amb seu a Catalunya l'aprovaren i fou quan es resà per primera vegada; d'això fa cent vint-i-cinc anys.

El Sant Pare, en la declaració de la Mare de Déu de Montserrat com a patrona de tots els pobles de Catalunya, afirmà: «Catalans, en la muntanya de Montserrat i en la devota Imatge que allí es venera, teniu la vostra Mare.» Per això, el Doctor Torras desgrana set invocacions substancials a la Verge prodigiosa, la Mare castíssima, la Profetessa admirable, la Rosa de caritat, la santa En-

gendradora de l'Etern, la Verge poderosa, la Senyora de Montserrat, seguides per la demanda de la seva intercessió pel poble català. Li demana la fe que fa planer el camí de la vida, l'honestetat dels costums, el desterrament de la maledicció i la blasfèmia, la unió de tots els germans, la permanència del poble català, la defensa dels enemics, una pau cristiana i perpètua.

Han passat vint-i-cinc lustres des de la composició d'aquesta visita espiritual i, tot i que ara som en altres temps, aquestes invocacions i pregàries mantenen la seva actualitat. M'atreveixo a dir que són encara més necessàries, perquè costa que la fraternitat es faci present del tot, Déu és absent en el cor de molts, els costums són lluny de l'honestetat, el poble català s'esllangueix per la manca de fills, donem massa camp a l'Enemic, i la pau és una assignatura sempre pendent.

